

EN SANG TIL KAMPEN SKOLE

Tone: «Those were the days.»

AV ERNST LIDAR

Det var en gang for lenge, lenge siden,
slik begynner dagens eventyr
om den gamle skolen som med tiden
ble et sted, et noe som betyr.

Det er de mange år som gjør at skolen vår
har kanskje blitt til noe for seg selv.
En del historie-pluss det personlige
som kommer til av tid og personell.
Om den var trist og grå-så var det utenpå.
Vi hyller Kampen skole likevel.

Kampen skole mange år tilbake.
Hvem kan vel fortelle, hvem kan si
hva den stod for alle år og dage ?
Det kan ganske enkelt bare de:

De mange tusen små som første gangen så
sin egen skole stå der grå og stor.
De mange skjebner som ut fra dens porter kom,
kan nok fortelle om de hadde ord.
Om den var trist og grå, så var det utenpå.
Den stod som deres skole her på jord.

Den ble til i vanskelige tider
som en egen type skolebygg.
Helt moderne anlegg har omsider
pekt den ut som gammeldags og stygg:
Det gjorde ei de små som hver dag kunne få
sin del i den og det den måtte gi.
Ja, alle disse kan fortelle, kvinne, mann:
Jeg gikk på Kampen skole i sin tid.
Om den var trist og grå, så var det utenpå.
Den var min skole, og det vil den bli.

Læreren med bowler og gamasjer
svingte stokken, gjorde sin entre.
Og igjennom Kampens tre etasjer
skred han mellom oppstilt espalier:

Av små som var forent om det å hilse pent.
Småpiken med sitt dype kompliment.
Hver gutt med luen av sitt bukk så vakkert gav
for dette vesen med sin høye rang.
Og Kampen skole lå der i sitt tause grå,
mens barna sang sin første morgensang.

«Frøken» trippet til kateterstolen,
emballert i stil med sted og tid.
Med et hjerte bankende for skolen
gav hun det et menneske kan gi:
Til alle disse små som i si «frøken» så
sin Kampen skole i et lysets skjær.
Hun ble historie, men uten glorie
foruten den hun fikk av barna der.
Ja, skolens farge lå nok bare utenpå.
Den ble et sted som mange hadde kjær.

Kampen skole, alle år i tiden.
Mye er forandret, må så bli.
Dog, det samme håp i selve striden
hadde de vel da, ja, slik som vi:
At lykkelige små sin skole finne må
til glede for de andre og seg selv.
Ja, ha et arbeidssted som de kan frydes ved
og derved bli de manges livsappell.
Om skolen da er grå, så blir det utenpå.
Vi hyller Kampen skole likevel!

Ernst Konrad Lidar (1920-1993) hadde eksamen fra Stord Lærerskole i 1951. Etter 1 år ved Midhamar, Stord, og 3 år ved Lindøy skole ble han på midten av 1950-tallet tilsatt ved Kampen skole hvor han var lærer over 30 år. Lidar var ikke bare en dyktig pedagog, han var også en begavet leilighetsdikter. Mange vil kjenne til hans Stavanger-verse, «Tyttebertur te Jørpeland.» I hans lange virke på Kampen produserte han en rekke sanger, særlig til avslutningsfestene når skoleåret var slutt hvor hans kolleger ble tatt vennskapelig på kornet!

Hans nostalgiske «En sang til Kampen skole» ble lansert til skolens 50-års jubileum i 1975 da skolen fremdeles hadde sin opprinnelige; litt triste, gråfarge. Senere ble sangen forsiktig omformet og tilpasset som en generell hyllest til denne arbeidsplassn hvor Ernst Lidar, nær sagt, tilbrakte store deler av døgnet, år ut og år inn!

Reidar Fraffjord

*Fra en tur Kampen skole hadde til Strandleiren på Sola, ca. 1985.
Foran fra venstre: Ernst Lidar – Inger Johanne Tønnesen – Ingvarda Tysland og Liv Steinsland.
Bak fra venstre: Astrid Uberg (Husebø) - Eva Ranestad (stående) - Reidar Fraffjord og Solveig Helm. Pedersen. Delvis skjult: Harald Faret.*